

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 5 oktober 2005 verstreken.

(¹) PB L 269, blz. 15.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Republiek Polen) op 4 december 2007 — Uwe Rüffler/Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

(Zaak C-544/07)

(2008/C 37/27)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Uwe Rüffler

Verwerende partij: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Prejudiciële vraag

„Moeten de artikelen 12, eerste alinea, en 39, leden 1 en 2, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap aldus worden uitgelegd, dat zij zich verzetten tegen een nationale bepaling als neergelegd in artikel 27b van de ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych (Poolse wet op de inkomstenbelasting van natuurlijke personen) van 26 juli 1991 (omissis), waarbij het recht om op de inkomstenbelasting het bedrag van de premies aan de wettelijke ziekteverzekering in mindering te brengen, wordt beperkt tot uitsluitend op basis van nationaal recht betaalde premies, in het geval dat een ingezetene van de in Polen belaste inkomsten premies aan een wettelijke ziekteverzekering in een andere lidstaat afdraagt?”

Hogere voorziening ingesteld op 8 december 2007 door Akzo Nobel Chemicals Ltd en Akros Chemicals Ltd tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Eerste kamer) van 17 september 2007 in zaak T-253/03, Akzo Nobel Chemicals Ltd en Akros Chemicals Ltd/Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-550/07 P)

(2008/C 37/28)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Akzo Nobel Chemicals Ltd en Akros Chemicals Ltd (vertegenwoordigers: C. Swaak, M. Mollica en M. van der Woude, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen, Council of the Bars and Law Societies of Europe (CCBE), Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, European Company Lawyers Association (ECLA), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, International Bar Association

Conclusies

- vernietiging van het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 17 september 2007 in zaak T-253/03, voor zover daarbij het verzoek om bescherming van de vertrouwelijkheid van de communicatie met de bedrijfsjurist (advocaat in dienstbetrekking) van Akzo Nobel is afgewezen;
- nietigverklaring van de afwijzende beschikking van de Commissie van 8 mei 2003, voor zover daarbij is geweigerd de e-mailcorrespondentie met de bedrijfsjurist van Akzo Nobel (onderdeel van de documenten van serie B) terug te geven;
- verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure voor het Gerecht van eerste aanleg voor zover zij verband houden met de grief in de onderhavige hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwiranten betogen dat het Gerecht van eerste aanleg, door deze vordering af te wijzen, het gemeenschapsrecht heeft geschonden. In het bijzonder stellen rekwiranten dat het Gerecht van eerste aanleg, door een eenzijdige en letterlijke uitlegging van enkele punten van het arrest AM&S Europe/Commissie (¹) te volgen:

1. het beginsel van de bescherming van de vertrouwelijkheid van de communicatie tussen advocaat en cliënt, zoals dit in het arrest AM&S is uiteengezet, verkeerd heeft uitgelegd, en aldus het beginsel van gelijke behandeling heeft geschonden (deel B);

2. subsidiair, door te weigeren het beginsel van de bescherming van de vertrouwelijkheid van de communicatie tussen advocaat en cliënt te herinterpreteren in het licht van de belangrijke ontwikkelingen op juridisch gebied, de algemene beginselen van bescherming van de rechten van de verdediging en van rechtszekerheid heeft geschonden (deel C), en
3. meer subsidiair, artikel 5 EG (beginsel dat bevoegdheid moet zijn verleend) en het beginsel van de autonomie van de nationale procedure heeft geschonden (deel D).

(¹) Zaak 155/79, Jurispr. 1982, blz. 1575.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 11 december 2007 — Commune de Sausheim/Pierre Azelvandre

(Zaak C-552/07)

(2008/C 37/29)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Commune de Sausheim

Verwerende partij: Pierre Azelvandre

Prejudiciële vragen

- 1) Moet „de plaats van introductie van genetisch gemodificeerde organismen”, die krachtens artikel 19 van richtlijn 90/220/EEG van de Raad van 23 april 1990 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu (¹), niet als vertrouwelijk kan worden beschouwd, aldus worden uitgelegd dat hiermee wordt bedoeld het kadastrale perceel dan wel een ruimer geografisch gebied dat overeenkomt met ofwel de gemeente op het grondgebied waarvan de introductie plaatsvindt, ofwel een nog ruimer geografisch gebied (kanton, departement)?
- 2) Wanneer „de plaats van introductie van genetisch gemodificeerde organismen” moet worden opgevat als het kadastrale perceel, kan dan op basis van artikel 95 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap (thans Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap) of richtlijn 2003/4/EG (²) van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie of een algemeen beginsel van gemeenschapsrecht, een voorbehoud verband houdend met de bescherming van de openbare orde of van andere wettelijk beschermde belangen worden aangevoerd tegen de medede-

ling van de kadastrale gegevens van de plaats van de introductie?

(¹) PB L 117, blz. 15.

(²) Richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie en tot intrekking van richtlijn 90/313/EEG van de Raad (PB L 41, blz. 26).

Beroep ingesteld op 13 december 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Franse Republiek

(Zaak C-556/07)

(2008/C 37/30)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: M. Nolin en M. van Heezik, gemachtigden)

Verwerende partij: Franse Republiek

Conclusies

- vast te stellen dat de Franse Republiek, door onvoldoende controles en inspecties te verrichten en onvoldoende toezicht te houden op de uitoefening van de visserij, met name op de naleving van het verbod op het gebruik van drijfnetten voor de vangst van bepaalde soorten, en er niet op toe te zien dat passende maatregelen worden getroffen tegen de personen die verantwoordelijk zijn voor inbreuken op de communautaire regeling inzake het gebruik van drijfnetten, de krachtens de artikelen 2 en 31, leden 1 en 2, van verordening nr. 2847/1993 (¹) en de artikelen 23, leden 1 en 2, 24 en 25, leden 1 en 2, van verordening nr. 2371/2002 (²) op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie verwijt verweerster de communautaire visserijregeling verkeerd toe te passen. Om te beginnen beschouwen de Franse autoriteiten de thonaille niet als een drijfnet, hoewel zijn gelet op de technische kenmerken ervan wel degelijk een dergelijk, door de communautaire regelgeving verboden net is. Het feit dat de thonaille door middel van een drijfanker kan worden gestabiliseerd, is in dit verband irrelevant, aangezien deze stabilisatie niet impliceert dat de thonaille niet met de zeestromingen of de wind kan meedrijven, maar enkel dat drijvers en zinkers het net vasthouden om de doeltreffendheid ervan te optimaliseren en te vermijden dat het horizontaal onder het wateroppervlak komt te liggen.